

Smule offentlig Hjælp, eller overfor de Personer, som maaske en Gang i deres unge Aar er kommet lidt paa Kant med Loven, ofte under ret uskyldige Omstændigheder. Disse Regler har man ønsket ændret, og jeg ser nu af Landstingsudvalgets Betænkning, at der er truffet en Aftale mellem Udvalget og den højtærede Indenrigsminister om, at man vil udskyde den nærmere Behandling af Spørgsmaalet om Ændring af de her nævnte Regler, indtil et i Vinter fremsat Lovforslag om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret er gennemført. Jeg skal for mit Vedkommende i dette Øjeblik akkviescere ved den Aftale, der i saa Henseende er truffet i Landstinget. Jeg vil blot benytte Lejligheden til at udtale Ønsket om, at den Forhandling, der saaledes stilles i Udsigt, vil resultere i, at de Regler, jeg her har nævnt, bliver af en noget mildere Karakter end de, der hidtil har været gældende, og som har virket unødigt strengt overfor en Del af de Mennesker, der gennem et langt Liv har opholdt sig her i vort Land, og som gennem en lang Aarrække har opført sig saaledes, at man fra Kommunalbestyrelsernes og Arbejdsgivernes Side har ment at kunne anbefale dem til Ligeberettigelse med de øvrige af Landets Beboere.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen har udtalt sig for Ønskeligheden af en Ændring i de Regler, som i Indenrigsministeriet følges ved Afgørelsen af, hvilke Ansøgere der opføres paa Lovforslaget om Erhvervelse af Indfødsret. I denne Forbindelse udtalte det ærede Medlem, at Reglerne fremtidig bør være af en mildere Karakter, thi de virker unødigt strengt overfor mange Personer. Jeg skal derom udtale, at jeg ikke kan give det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen Ret i, at de hidtil anvendte Regler virker unødigt strengt, thi de følges jo ikke automatisk; man tager alle mulige rimelige og berettigede Hensyn, idet man optager til nøje Overvejelse og Prøvelse hver enkelt Ansøger og hans Forhold. Naar det ærede Medlem siger, at det gaar ud over Personer, som i en lang Aarrække har opholdt sig her i Landet, og som af deres Arbejdsgivere og Kommunalbestyrelse der, hvor de opholder sig, er fundet værdige til at opnaa Indfødsret, ved jeg ikke rigtig, hvad det ærede

Medlem mener med denne Bemærkning. Thi de Tilfælde, hvor der kan være Tale om, at disse Regler virker strengt, er jo saadanne, hvor den vedkommende enten har faaet Fattighjælp, som ikke er tilbagebetalt, eller er kollideret med Straffeloven, og i saadanne Tilfælde er det dog vist ikke almindeligt, at Ansøgningen ledsages af Kommunalbestyrelsens Anbefaling. Men hvis det ærede Medlem nærmere vil studere Listen, som Lovforslaget indeholder, og sætte sig ind i alle de Motiver, der er for Opførelsen af hver enkelt paa Listen, vil han finde, at der er vist et omfattende Hensyn baade til Personer, som har faaet Fattighjælp, og ogsaa til Personer, som har været i Kollision med Straffeloven, naar deres senere Liv tyder paa, at de er i Stand til at klare sig selv økonomisk, og naar de har holdt sig paa Baner, som lover godt for, at en saadan Kollision med Straffeloven ikke vil indtræde i den kommende Tid. Det er rigtigt nok, at dette Spørgsmaal paa Foranledning af Landstingsmand Lewinsky har været Genstand for Overvejelser under Sagens Behandling i Landstinget, og at man har ment at burde udsætte de nærmere Overvejelser af dette Spørgsmaal til den fortsatte Behandling af det Lovforslag om en fællesnordisk Lovgivning paa Indfødsrettens Omraade, som nu ligger i det høje Landsting. At dette imidlertid vil resultere i Ændringer i de gældende Regler i den Retning, i hvilken det ærede Medlem ønsker dem ændret, føler jeg mig slet ikke overbevist om, thi det er klart, at Danmark, som er et Land med en saa udviklet social Lovgivning som intet andet Land, maa sikre sig, at de fremmede, som kommer ind i Landet — maaske i mange Tilfælde i nogen Grad draget af den Betyggelse, som denne Lovgivning indeholder for saadanne Personer — virkelig ogsaa viser sig i Stand til at klare sig økonomisk, saaledes at de ikke falder Samfundet til Byrde, og at de udviser en Opførsel, som ikke bringer dem i Konflikt med Straffeloven. Jeg tror, det vil være rigtigt ogsaa i Fremtiden at fastholde dette Princip. Om man saa paa andre Omraader, overfor Personer, hvis Forhold ikke berøres af de her nævnte Omstændigheder, skal gaa til en Ændring i de hidtil rulgte Regler, kan jo altid tages under Overvejelse. Det ærede Medlem spurgte mig saa,